

נחל"י נצח

יו"ל ע"י מוסדות ברסלב | בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

ג'יו"ל מסי' 806
פרשת אחרי-קדושים תשפ"ו

דקות	כנסת שבת	צאת שבת	ר"ח
ירושלים	18:41	19:56	20:34
תל-אביב	18:58	19:58	20:32
חיפה	18:52	19:59	20:35
באר שבע	18:58	19:56	20:33

דבר ראש הישיבה

מבהמ"ה לאד"ם

שמתם לב שבהרבה סידורים יש כוונה אחת בלבד בכל הסידור? • שם "מ"ה" בשם ה' שבברכת ספירת העומר • למה דווקא שם זה? • מה הוא רומז לנו? • יריעה מיוחדת

למדנו מכך שפעמים רבות אדם תועה בער של העולם הזה, רודף אחר הדמיונות זמן רב, ואינו יודע שמהם הנפילה לעוונות. הרדיפה אחרי הבהמות היא רמז לבהמיות שהיא התאוות, העוונות, כידוע בספרים הקדושים שפעמים רבות על ידי החטא מתערבת רוח הבהמה ברוח האדם, ו"איש היער" בחינת הצדיק בא לבן המלך כדי להוציאו מטעותו ואמר לו שיחדול לרדוף אחר העוונות, וכל זה כדי להשיב את המלוכה למקומה דהיינו להמליך בחזרה את הבן מלך האמיתי.

לצאת משער ה-50

ימי העומר הם ימים של קדושה וטהרה, כמו שבכל יום לאחר ספירת העומר אנו אומרים שהשם נתן לנו את מצוות ספירת העומר "כדי לטהרנו מקליפותינו ומטמואותינו", ומבקשים "ואטהר ואתקדש בקדושה של מעלה", כי לעלות מבהמיות להיות אדם זהו עניין הקדושה.

ובמיוחד בדורנו שאנו נמצאים בשער ה' של הטומאה, וימים אלו של ספירת העומר הם הכי מסוגלים לצאת ממקום נחות זה, כי יש נ' ימים עד חג השבועות. הימים האלו הם ימים מיוחדים שמקבלים בהם אור משער ה-50 של הקדושה, וכל יום מצטרף עד שמגיעים בשבועות לשער ה' דקדושה. ימים אלו הם ימים של טהרה, וכל הספירה היא ספירת טהרה.

ומשכך מובן שכל ימי העומר הם ימים של דביקות בה', והמוח צריך להיות מונח בספירה. אמנם מהתורה מספיק בכך שסופרים את הספירה ותו לא, אבל הפנימיות של זה היא שאנו דבקים בספירה, דבקים בטהרה, כי בכל יום אנו יוצאים משער של טומאה ונכנסים לשער של טהרה.

ובימי העומר צריכים לבטל את הגשמיות, והרי עיקר תיקון האדם בעולם הוא ביטול הגשמיות וזיכרון הגוף לחלוטין, וככל שמזככים את החומר, את הגוף, כן זוכים על ידי כך להיות נקי וטהור, ועל ידי זה מעלים את הגוף שהוא בחינת בהמה. ולכן מתחילה פרשתנו: "קדושים תהיו", צריך להיות קדושים, להעלות את הגוף ולזכך אותו כדי שלא יפריע לנשמה.

אבל צריך לשים לב שכתוב "קדושים תהיו" ולא "תהיו קדושים", כי בשורש כל עם ישראל הם כבר קדושים, וה' רק רוצה שנתחבר לקדושה יותר ונתקדש יותר ויותר, ולכן כתוב "קדושים - תהיו" אתם כבר קדושים - ותתקדשו עוד, עד שתזכו להגיע למדרגת "אדם" אמיתי, קדוש באמת, כי קדוש אני ה' אלקיכם.

ניתן לראות שבסידורי התפילה הפשוטים בכל הסידור רק כוונה אחת מהשמות הקדושים: שם מ"ה הקדוש בברכת ספירת העומר [שהוא שם הוי"ה במילוי אלפי"ן, בגימטריא מ"ה].

הסיבה שמכונים בספירת העומר את השם הזה הוא מכיון שהתיקון של ימי העומר הוא להוציא אותנו מגדר בהמה לגדר אדם, על ידי תיקון המידות בימים אלו. ולכן אף על פי שבכל סידור התפילה אין כוונות, בברכת ספירת העומר יש את הכוונה של שם מ"ה שהוא בגימטריא אדם, וזה מסובב משמים כך, כדי לעורר אותנו להתחזק בבחינת שם מ"ה, כלומר לצאת מבהמיות ולהיות אדם.

טלה ושור לעומת תאומים

בתחילת ימי הספירה, ביום ראשון של חול המועד פסח, מקריבים קרבן העומר, שהוא משעורים - מאכל בהמה. כי בתחילה צריך להודות שאנו בבחינת בהמה. עד שהאדם אינו מודה שהוא בבחינת בהמה - אין הוא מתחיל בכלל לעלות ולהתעלות. במשך הימים הללו אנו מתקנים את בחינת הבהמה [שנרמזת בש"ם ב"ן שהוא בגימטריא בהמ"ה], ורק בחג השבועות מקריבים את שני הלחם שהם מחיטים - מאכל אדם, כי זוכים על ידי ההתקדשות המתמדת במשך ימי הספירה להגיע לשם מ"ה שהוא בגימטריא אד"ם.

ולכן חודש ניסן הוא מזל "טלה", כי בו מקריבים עומר שעורים שהוא מאכל בהמה, וכן באייר אנו עדיין בבחינת בהמה ולכן מזלו הוא "שור", ורק בחודש סיון אנו עולים לבחינת אדם ומזלו "תאומים", כמו שבשבועות כבר מקריבים את שני הלחם מחיטים שהם מאכל אדם.

זה לא בהמות!

ובעניין זה מובא ב"סיפורי מעשיות" (מעשה מבן מלך ובן שפחה שנתחלפו), שכן המלך גורש מהארמון והלך לעבוד אצל סוחר אחד כרועה בהמות. הם נכנסו ליער עבות ושתי בהמות נעלמו מהעדר ותעו, והסוחר צעק על בן המלך שילך לחזירים, אך הם ברחו עוד ועוד. לאחר ימים ארוכים של חיפושים ומְרַדְפִים פגש שם מישוהו, "איש יער" [שהוא רמז לצדיק], ששאל אותו "מה אתה עושה כאן?" ובן המלך השיב שהוא רודף אחר הבהמות. מספר רבינו: "אמר לו האדם הנ"ל: חל לך לרדוף אחרי העוונות! כי אין זה בהמות כלל, רק העוונות שלך הם מולכים אותך כך...".

מוקד הזמנות:
1-800-800-148

הספרים והדיסקים של הגה"ח רבי שמואל שטרן שליט"א אצלכם בבית

דווקא בקרובים אליך

ומסיים המהר"ל: וכאשר אתה דן אותו לכף זכות לא יבוא פירוד בינך לבין רבך או חברך, כי תדין אותו לכף זכות כאשר אתה חושב. ואנו נוסף כי מה שמשפיע ועוזר ביחסים עם הרב ועם החבר, בוודאי שהוא נכון לא פחות בתקשורת בחיק המשפחה שאנו חיים בקרבה הרבה יותר.

כך זה עובד

הטעמה לדברים נלמד מהספר "סוד ושורש העבודה" (שער הגדול פרק ח'): "ותדעו נאמנה, שאי אפשר שיבוא האדם לתכלית העבודה השורשית והעיקרית – אם לא שירגיל את עצמו לקיים בתמידות שתי מצוות עשה כלליות בתורתנו הקדושה: האחת מצוות עשה של "ואהבת לרעך כמוך", והשנייה התלויה בה, והיא מצוות עשה של "בצדק תשפוט עמיתך" והיינו לדון את חברו לכף זכות בכל ענין ובכל מעשה שיעשה חברו, ואפילו שהזכות תהיה רחוקה מן השכל, צווה הבורא יתברך לקרב את ליבו דווקא לזכות, והיא תלויה ומחוברת למצוות עשה של "ואהבת לרעך כמוך".

גם ב"ראשית חכמה" איתא: מהחסידיים הראשונים שהיו דנים כל אדם לכף זכות, ואפילו היו רואים לאדם עושה דבר שהיה נראה לרבים כדבר עבירה, לא היו מבזין אותו בלבם, אלא דנין אותו לכף זכות, ואומרים 'אפשר שלא עבר וכוונתו היתה לדבר האחר', והיו מסתלקין מן החשד, שכל החושד בכשרים לוקה בגופו!

הכבוד לזולת או החובה לעקם את השכל ובכל אופן לדון לכף זכות, הם כלי לחיים, ולבסוף יזכה הדן לך זכות שבשמים ידונו אותו לכף זכות ויראו את מעשיו באור חיובי. מחרידים הדברים שמביא ה"שפת אמת" (אבות שם) בשם הרבי מלובלין זצ"ל, שקשה הלשון "והיו דן"; מי שמהו לדניין? וכי תלוי בדנינו? ואמר הרבי מלובלין שאכן זה תלוי בזה, שאם אומר עליו זכות גם מן השמים דנים כן, דכך הגזירה, שתלוי בתחתונים כפי מה שידברו!

כצידה לדרך נביא את דברי הרש"ר הירש בעניין זה: וזכור, כי אמנם טוב לך יותר לשפוט דין מאה אנשים לכף זכות ולפנים משורת הדין, מאשר תוציא על איש אחד משפט מעוקל. הן לעולם לא תוכל לסלוח לך, אם הרעות אף לאיש אחד, לשפוט ולדין אותו לכף חובה אף ברעיוןך.

ימים אלו כולנו נזכרים במאמר הגמרא שתלמידי רבי עקיבא לא נהגו כבוד זה בזה מה שהביא למותם של עשרים וארבע אלף מהם, מאמר אליו אנחנו מודעים מאז הילדות המוקדמת שלנו. נתבונן נא מעט: במה עלינו להתמקד בהתעלות בכיבוד הזולת?

מתחיל עם בני הבית

המבט הראשוני כאשר מדברים על "לנהוג כבוד זה לזה – לדון לכף זכות", נודד לעבר הדו-שיח שלנו עם אנשים שנפגשים בהם בעיקר מחוץ לבית. מדרך הטבע אנשים נוטים לתת כבוד ולדון לכף זכות דווקא לרחוקים מהם, כי מהם קיים דיסטנס – ריחוק מסיום, ובאופן פסיכולוגי את האדם מרגיש מחויב לכבד ולדון לכף זכות. לעומת זאת, כאשר אנו מול הקרובים שאיתם אנחנו חיים יום יום, זה כשלעצמו מפחית בעינינו את חשיבות הנושא.

אבל עיקר העבודה הדרושה מאיתנו לדון לכף זכות ולכבד אחד לשני מתחיל בבית, עם בני המשפחה, המלמד עם תלמידיו והר"מ והמשגיח בישיבה עם הבחורים. העובדה שזה דבר תמידי דורש תעצומות נפש רבות יותר, והם מעידים על השקפתנו ועל מהותנו.

הדברים מפורשים במהר"ל בפירושו למסכת אבות ללשון המשנה "עשה לך רב - וקנה לך חבר - והיו דן את כל האדם לכף זכות". המהר"ל מעורר את תשומת לבנו לך, שהקשר בין "עשה לך רב וקנה לך חבר" מובן היטב, כי שני הדברים משמעותם התחברות לאישיות – שאחד מהם (הרב) ילמד אותנו, והשני (החבר) יהיה לו בר שיח נאמן, אך לא מובן מה הקשר לנקודה האחרונה שבמשנה – לדון כל אדם לכף זכות?

מבחין בפגמים רבים

אלא, מסביר המהר"ל, מדרך הטבע אנשים המצויים בקרבה צמודה לאדם כלשהו למשך תקופה לא קצרה, מתחילים להבחין גם בנקודות חולשה הקיימת אצל הזולת, נקודות שלא מבחינים בהם במפגש קצר. משכך, הקירבה היתרה בינינו לרבותינו וחברינו גורמת לך שקשה יותר לתת להם את מלוא הכבוד ולדון אותם לכף זכות כמתבקש. משום כך חינוך אותנו התנא: רב אתה צריך בכל מחיר, וכן את החבר קנה לך באופן שלא תוסר החבירות ממנו, ולשם כך תדון כל אדם לכף זכות.

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידיים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

בית הדין פועל במסגרת חוק הברורות (תשנ"ח) ליישוב סכסוכים כספיים על פי דין תורה שמעברתו לספק צדק מהיר ונגיש. בית הדין חותר לפשר בין הצדדים ברוח טובה לשביעות רצון בעלי הדין. כמו כן עוסק בית הדין בתביעות נזיקין, נזקי שכנים, סדרות עיסוקית, גישור בין אדם לחברו, הסכמי גירושין, היתרי עסקה, עריכת צוואה עפ"י ההלכה והחוק (בתשלום סמלי).

בית הדין למומנות
"נחלי המשפט"
בית דין אזדיי לדיני ממונות נותן מענה מקצועי ויעיל ע"י דינים מומחים וממסדים
ברשות האב"ד
הגאון הרב שלמה סייסה שליט"א
הגאון הרב שמואל שטרן שליט"א
(מ"ד ודין, ראש ישיבת נחלי נצח)

הכל מתחיל מהחוקים המוזרים

הגמרא (סנהדרין סג, ב) אומרת שעם ישראל לא עבדו את העגל בגלל שהאמינו לו, כי חשבו שהוא באמת אלוהיהם שהוציא אותם מארץ מצרים. הם פשוט היו רגילים במשך כל השנים להתחתן עם קרובי משפחה, ופגאום במתן תורה שמעו על איסורי עריות: אסור להתחתן עם אחות, עם דודה, עם גיסה, עם שתי אחיות, ועוד ועוד. הם הסתבכו עם זה נורא, והפתרון היה להציב עגל ולעשות סביבו חגיגות, והעגל, כידוע, אינו מביע דעה; אתה יכול לומר בשם העגל הכל והוא שותק וממלא את פיו זהב. זה הפתרון המושלם של החברה שלא הצליחו להכניע את צווארם לעול התורה.

לך הם מספרים עם כל האמונה שהעגל הוא אליל אמיתי-אמיתי, אבל בינתיים בתוך תוכם הם יודעים את האמת, שהוא נוצר רק כדי להשיג את רצונם בלי נקיפות מצפון. רק בהמשך האמונה הנוראה הזו תקבע שביניהם בליבם...

...

שים לב כיצד התורה פותחת השבוע את איסורי העריות: כמעשה ארץ מצרים וכמעשה ארץ כנען לא תעשו, ובחוקותיהם לא תלכו. ואז – איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו.

התורה מספרת לך שישנה הקדמה למעשה ארץ מצרים וכנען, שהיו נגועים בכל תועבות איסורי העריות: היו להם "חוקות", אמונות "קדושות" ודברים בלא הסבר שאותם הם החזיקו באדיקות ולא הסכימו לרגע לעזוב אותם, וזה נתן להם את הצידוק לעשות את כל העברות בשם האליל...

למסקנה: יש לנו כח אמונה, הוא כח אדיר. לא כדאי להטביע אותו בשטויות רק כדי להצדיק מעשים רעים שלנו...

(עפ"י ליקוטי הלכות ריבית ה אות מה ועוד)

הלוואי שלעולם לא יצא לך לדבר איתם, אבל אם יצא לך תהיה המום. אתה רואה בנאדם מושחת, שעושה את כל הדברים הבלתי-מוסריים שבעולם, חסר כל אמונה בסיסית, כל פסיעה שניה שלו היא עוולה, אבל הוא – צדיק תמים. הוא יסביר לך את השיטה שלו בצורה כזאת מושלמת, שלרגע תחשוב שהוא מתלוצץ אתך, אבל לא, הפנים שלו רציניות לגמרי, הוא מעניק רושם שהוא מאמין באמת שהשטויות שהוא אומר הן אמיתיות ומצדיקות את כל הפשעים שהוא עושה.

ואז אתה נפרד ממנו, ומציין לעצמך ביומן שחובה לבדוק איפה הוא למד את כישורי המשחק הללו. הרי זה לא ייתכן שהוא באמת מאמין בתיאוריות השטותיות שהוא הוציא מהפה, ודאי שהוא מבין לבד שהכל חרטא-ברטא והוא רק מנסה לשטות בי.

אז אגלה לך שאתה טועה: הוא ב-א-מ-ת מאמין בזה.

...

איך זה יכול להיות?

בשביל זה עליך לדעת שהמוח שלנו הוא גמיש מאוד, ואם הגוף לא נכנע להוראות שלו הוא נהפך אט-אט לכלי שרת ביד הגוף: הוא מנפיק תאוריה שתשרת את המטרות של הגוף. כשלאדם קשה עם האמת, הוא ממציא אמת משלו שתשרת את מטרותיו!

ואתה יכול לחשוב שיש תקווה: תשב אתו, תדון אתו אחד על אחד, תפרק כל אמת כוזבת ומלאכותית ותציב אותה במערומיה ובשקרה – ואז תופתע לשמוע אותו אומר: "ככה זה וזה. אל תנסה לבלבל אותי עם עובדות".

זה מתחיל עם אמיתות שהוא יצר לעצמו, ואחר כך זה ממשיך עם אמונה עיוורת בדבריו. אמונה היא מוצר נפלא ומיוחד, אך אפשר להשתמש בו גם לרע, אם החליטו להאמין בשטויות בלי קשר ופשר.

לצעירי הצאן

חדל לך מלרדוף אחר העוונות!

לאחר ימים ארוכים של חפושים ומרדפים אחר הבהמות, פגש שם את הצדיק שאמר לו: "חדל לך לרדף אחרי העוונות! כי אין זה בהמות כלל, רק העוונות שלך הם מולכים אותך כן!". פעמים רבות אדם תועה ביער של העולם הזה ורודף אחר הדמיונות, ואינו יודע שמהם הנפילה לעברות...

מתוך מאמר ראש הישיבה

לפה

9 שנים לפטירת רבי זונדל קרויזר זצ"ל • שב"ק ח' אייר תשפ"ג - ח' אייר תשע"ד

וכשראה שאף אחד לא מסתכל הוציא את המסמך מהפך ונתקף בתדהמה. אבחנה נוראה כתובה כאן! האם רבי זונדל לא הבין את המשמעות של דברי הרופא?
הוא נעמד הלום בצד ושיחזר את מה שראה. לרבי זונדל לא חסרה הבנה, הוא הבין בדיוק את דברי הרופא. לפני שהשליך את הדף הוא לחשש ככה לעצמו שהכל משמים, נראה שזו פשוט אמונתו הגדולה של רבי זונדל!

באון וענותו. רבי זונדל קרויזר זצ"ל

"סיפור נפלא נפל ליד"י הרהר אותו אדם, ומיהר לספר על כך לחבריו הקרובים, כשמצד שני הוא ממשיך לעקוב בדאגה אחר מצבו הרפואי של רבי זונדל ולהתפלל יום יום לשלומו. את המסמך ה"מפליל" שלח להרב מרדכי לייב גרליק שיתפעל גם הוא מהנס המהלך.

"והנה" סיפר הרב גרליק בהספדו של רבי זונדל לאחר כ-15 שנה (!), "רבי זונדל חי עד גיל תשעים... הוא לא שעה לדוקטורים ולאבחנותיהם אלא בטח בהשם!".
(מקור: הספדו של רבי מרדכי לייב גרליק בספר "קרני אור")

רבי זונדל קרויזר זצ"ל

נולד: כ"ז תשרי תרפ"ד, ירושלים.

בית ועד לחכמים: היה מקורב ל"חזון אי"ש", לגאון הסטייפלר, להגר"ח גריינמן ועוד.

זה ספר: עשרות ספרי "אור החמה" על הש"ס, על שולחן ערוך, על סידור התפילה ועוד.

הנהגה: היה פורש לשנתו בתשע בלילה בערך וקם בחצות!
נפטר: כבן 90.

פעם נכנס לביתו אחד האדמו"רים המפורסמים בליווי משמשו, כשרבי זונדל יושב ולומד כדרכו ללא מלבוש עליון, "מה רצונכם?" שאל רבי זונדל. "ברצוני לראות את הצדיק הקדוש והגאון המופלא" נענה האדמו"ר ביראת כבוד. רבי זונדל קם ממקומו, תחב את רגליו בנעלי הבית, הסתובב סביב עצמו לכל הכיוונים וצעק: "ראית? אתם יכולים ללכת..."

יש פלא היה רבי זונדל. לכאורה – מלמד תינוקות בת"ת קמניץ, יהודי ירושלמי פשוט ורגיל, עד שכאשר בית הכנסת "הגר"א" בשערי חסד פרסם שהוא מחפש מנקה בתשלום ורבי זונדל הציע את עצמו – הגבאים קיבלו את הצעתו בטבעיות והזדרזו לבשר בשמחה לרבי שלמה זלמן אויערבאך שהם מצאו מנקה... רבי שלמה זלמן הוכיחם נמרצות על ביזוי כבוד התורה והיה מזועזע מכך למשך יומיים, אך עצם הסיפור מראה לנו את ענוותנותו ופשיטותו הטבעית של רבי זונדל.

אך פנימיותו של רבי זונדל היתה מדהימה. גאון מהלך שידע את התורה כולה ישר והפך, למד לפחות 7 דפי גמרא ביום, חזר על ה"משנה ברורה" למעלה משבעים פעם וחיבר עשרות ספרים נפלאים בהרבה מקצועות תורה, וזאת לבד מיראת חטאו וקדושתו. נכדו של רבי זונדל הוא ידידו של כתב השורות, וסיפר באזניו שפעם התקשה בשאלה בסוגיא עמוקה במשך שבועיים, ולבסוף החליט לשאול את סבו הגדול שהיה חלוש מאוד, כחודש לפני פטירתו. הנכד התחיל בשאלה, והסב הפסיקו באמצעה כשהוא מסיים במקומו את השאלה ועונה לו תשובה גאונית תוך כדי דיבור...

בשורות הבאות ננסה לגעת קצת בביטחון הגדול של רבי זונדל בקונו שיסדר עבורו את החיים בצורה הטובה ביותר.

• • •

ריח בלתי מוסבר עומד באויר. ניכר כי מעצב הקליניקה שב"שערי צדק" ניסה לטעת תחושה נעימה במקום, אך לא הצליח במיוחד.

ריח של זרות וריחף מעל העצצים וקישוטי הקיר. הממתנים ישבו בכיסאות המרופדים ובכל מספר דקות נכנס מטופל אחר אל הרופא המומחה כשהקודם יוצא. על פני רובם של היוצאים הייתה שרועה עננה בלתי מוסברת, מה שמראה שהרופא לא הכריע בעניינם ושלחם להמשך בדיקות מעמיקות, חלקם יצאו בפנים של בכי עצור, ומיעוטם יצאו בפנים מלאי שמחה והרווחה.

בין הממתנים היה רבי זונדל קרויזר, שהגיע לאחר מיחושים שונים בחזה ובנשימה והמתין לתורו כשהוא שקוע בספרו ומתעלם מכל הסובב.

כשנכנס אל הרופא תקתק זה האחרון במקלדתו, העלה את התיק הרפואי של הצדיק המטופל ופניו התכרכמו. "כבוד הרב" פנה אל הרב קרויזר, "אני מצטער לומר לך, אבל המצב של הלב ממש לא בסדר, אפשר לומר בגדול שהלב כבר לא עובד וגם הריאות ממש ככה. אני מציע לך להתכונן ברצינות, במחילה, לכתוב צוואה מפורטת. אין לי טיפולים אפקטיביים להציע לך".

רבי זונדל שמע ושתק בעוד הרופא ממשיך להקליד את האבחנה במחשב, מדפיס את האבחנה ונותן לו אותה בברכת רפואה שלמה.

רבי זונדל מתרומם, מודה לרופא ויוצא החוצה כשמבע פניו חתום כפי שהיה קודם לכן, ובדרכו החוצה הוא משליך את האבחנה לפח האשפה הקרוב. דוקטור שמוקטור, יש ריבונו של עולם, הכל מכוון משמים.

אחד הממתנים ראה את הרב קרויזר משליך דף נייר לאשפה וסקרנותו גברה עליו. הוא הביט לצדדים,

לחכמים לחם": "למה באמת אין לחכמים פרנסה בריוח? אלא אומרים להם מן השמים: אתה חכם כל-כך? נו, בוא נראה אם תוכל להשיג פרנסה בכוחות עצמך..."

...

שאלו פעם אלמנה חכמה מי מפרנס אותה, ונענתה "די מאן גיבט מיר" [-ה"מאן", בעלי, נתן לין]. השואלים לא הבינו, הרי בעלה נפטר כבר? וזו הסבירה להם: "כוונתי ל"מאן דיהיב חיי יהיב מזוני"..."

...

כשחזר ה"אמרי אמת" מגור מנסיעתו הראשונה לארץ ישראל שאל אותו רבי יחזקאל ליפשיץ הרב מקאליש: "מה הם ההשגות וההארות שקיבל הרבי מארץ ישראל? הרי 'אזירא דארץ ישראל מחכים!'". ענה הרבי בחיך: "נכון, וסייג לחכמה שתיקה"..."

"למה זה הורדת את זקנך הנאה שעטר את פניך?" שאל הרב בפליאה את פלוני, וזה איבד את לשונו ולא ידע לענות. נחליץ לעזרתו אחד מחריפי הקהילה: "הרי זו גמרא מפורשת: 'אין זקן – אלא [ל]מי שקנה חכמה'..."

...

דרש פעם רבי שלמה פרידמן: על הרמב"ם אומרים שלמד חכמות זרות כרפואה וכדומה כדי שיוכל להתפרנס מהן ולא יוצרך ליפול על הציבור. אך בביקורי בגרמניה ובארצות ההשכלה עולם הפוך ראיתי: אנשים לומדים שנים ארוכות חכמות זרות רק כדי שיוכלו להתמנות ל"רבנים" ולחיות על חשבון הציבור...

...

הרבי ר' בונים מפשיסחא היה אומר על הפסוק "לא

ניצוץ לשבת

מתוך גליון 'ניצוץ': מגזין הלב לכל המשפחה

דף אחד בלבד

רק את של היום! יהודים הוגים בתורה באהבה

אבל כשאדם יודע שכל יום יש לו דף, כמו תפילה, אדם שחזר בתשובה לא משלים עשרים שנה של תפילה... כך כל יום והדף שלו – לא של אתמול לא שלשום ולא מחר. רבינו הקדוש דיבר הרבה פעמים, ורואים את זה בשיחות הר"ן שוב ושוב, מה המשמעות של

אנשים לא מבינים מה המשמעות של דף היום! אומר המג"ש הנועד הרב אליהו אורנשטיין, "אז אני מסביר להם שיקשיבו למה שהם אומרים: 'דף היום!' לא כל הש"ס, לא שבע שנים, ולא מסכתות קשות וארוכות – דף אחד! הדף הזה של היום, זה כל העולם שלי, לא מעניין אותי מה היה הדף של אתמול, ולא הדף של מחר. הסוד של הדף היוםי הוא הרעיון שלכל יום יום יש דף אחד בלבד, תתמקד בו וזהו!"

לימוד אחד, של רגע אחד. אדם צריך לראות בעולמו כאילו אין לא אלא את אותו היום ואתו הזמן בלבד. ההבנה הזו, זה מה שגורם לרבים לזכות לסיים את כל הש"ס!"

אדם שירגיש שהוא לא סיים מסכת שלימה אלא דף פה ודף שם, לא יהיה לו חשק ורצון להמשיך ללמוד!

"בדיקו להפך. מי שיודע שאם יפסיד דף הוא לא ישלים אותו, אז הוא לא יפסיד כמעט לעולם, הלא הוא באמת לא רוצה שיחסר לו דף במסכת או בש"ס. אך אם אדם ילך בידעה שאפשר להשלים מחר אז הוא יוכל לוותר לעצמו לא ללמוד, בתקווה שישלים מחר, וזה הצעד הראשון בלהפסיק ללמוד דף היוםי..."

(מגזין "ניצוץ" טבת תש"פ)

אבל אם אדם דילג על דף אתמול הוא צריך ללמוד היום שני דפים...

הרב אורנשטיין מזדעק: "שלא ישלים!" "זה נראה לכם תמוה? אני אומר לתלמידים שלי, אל תשלימו, פספסת דף אל תשלים! והם בוכים לי 'אבל לא נגמור את הש"ס'... אבל מה ששובר את רוב האנשים שנופלים, זה שמצטבר להם עוד דף ועוד דף שהם פספסו והם צריכים להשלים, הם מסתכלים לאחור ואומרים 'יש לנו שבעה דפים או שמונה דפים להשלים', אז מדף היוםי זה הופך לשמונה-דף היוםי, מי יכול לעמוד בזה?"

פתגם השבוע

חינוך מכעס הוא רק השקטת היצר של ההורה

מתוך הספר 'פיקדון משמים', המדריך המושלם לחינוך. מאת ראש הישיבה הרב שמואל שטרן שליט"א

ההצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עטיא שליט"א

נתן בת בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת משפחת אוקן להצלחת משפחת שרון להצלחת משפחת שילר

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים באזור מאה שערים עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד לפרטים: 054-8475902

הילולא מסורתית בציון רבי מאיר בעל הנס

למאור לכבוד נשמת רבי מאיר בעל הנס זיע"א ביום ראש חודש טבת. ולמה אז? הן יום הילולתו נחוג בקהילות רבות ביום י"ד באייר? משמע מדבריו אלו כי אין כל קביעות לערוך את יום ההילולא של רמבעה"נ ביום י"ד באייר – פסח שני.

בספר "טעמי המנהגים" (עמ' רס"ב) מביא דברים חריפים ונוקבים ביותר על יום ההילולא ביום י"ד באייר,

אלקא דרבי מאיר ענני. האלפים בהילולא בטבריה

בתום חודשים ארוכים, ולאחר מאמצים עילאיים מצד הרשות המקומית והנהלת מתחם קבר רבי מאיר בעל הנס זיע"א, נשלמו ההכנות לקראת הילולת רבי מאיר בעל הנס שתתקיים בי"ד אייר, פסח שני, במתחם הציון בטבריה.

כחלק מההיערכות המוקדמת התקיימו מספר סיורים של כוחות החירום וההצלה, כאשר ההערכה שבמהלך כל ההילולא ייטענה להימשך כיומיים, צפויים להגיע כמאה אלף מתפללים.

פולמוסים חריפים

במהלך הסיור סוכם, כי במשך זמן ההילולא ייסגר כביש 90 בקטע שבין צומת כנרת עד טבריה, כדי לאפשר זרימה של התנועה אל הציון וממנו חזרה. כמו כן, סוכם על הקמת חפ"ק משותף לכל כוחות החירום וההצלה ושאר הגופים שיפעל עד שיצאו אחרוני המתפללים.

ע"פ הערכת המארגנים והנהלת מתחם הקבר, רבים

מהמשתתפים בהילולא מתכוונים להקדים את בואם ליום חמישי, מאחר ומועד ההילולא חל השנה ביום שישי. במטרה נערכים גם לניתוב עומסי התנועה במהלך יום השישי, במטרה לאפשר לאלו היוצאים מן ההילולא במהלך יום השישי להגיע לבתיהם לפני כניסת השבת.

למרות עליית האלפים מידי שנה לציונו של רבי מאיר בעל הנס ביום זה, ידוע כי תאריך זה לא מצוין בשום מקור כיום הילולתו של רבי מאיר בעל הנס, ועצם קביעת ההילולא ביום זה שרויה היתה מאז ומתמיד במחלוקות ובפולמוסים חריפים, שכן לא מצוינו בשום מקור אימתי נסתלק רבי מאיר בעל הנס למתיבתא דרקינא.

"להדליק נרות בשמחה"

בספר "מנהגי ארץ ישראל" כותב (בשם לוח ירושלים תרנ"ו): "בליל י"ד (פסח שני) תיעשה הדלקה והילולא בטבריה על קבר רבי מאיר בעל הנס". ובשם ספר "מסעי הירח" הוא מביא: "ליל פסח שני הלכנו עוד הפעם לרמב"ה ז"ע אשר מקרב שנים תיקנו חכמי ורבני טבריה לעשות הילולא ולהדליק נרות בשמחה ובשירים כאשר עושים בצפת".

אולם מדבריו של הגאון רבי יוסף חיים מבגדד זצ"ל בספרו 'בן איש חי' (שנה ראשונה – חנוכה) נראה כי מעולם לא חגגו את יום ההילולא של רבי מאיר בעל הנס ביום י"ד באייר. שכן הוא כותב: "ומנהגינו להדליק שמן

כלפי אותם החושבים כי ביום זה נסתלק רבי מאיר בעל הנס לשיבה של מעלה: "באתי להעיר שיום פטירת התנ"א רבי מאיר בעל הנס לא נזכר בשום מקום, וחדשים מקרוב באו ובדו מלבם חג חדש, כאילו יום פסח שני הוא היא"צ של רבי מאיר בעל הנס, וידועה כוונתם בזה שיסודו את עסקם בדררא דממונא, והמבין יבין".

לזכר חנוכה בית הכנסת

גם חכמי הספרדים בדורות עברו, אשר חגגו ושמוחו במקהלות ברוב עם ביום זה, לא הנהיגו לשמוח ביום זה בעבור יום ההילולא של התנ"א רבי מאיר בעל הנס, כי אם בעבור חגיגת חנוכה הבית אותה ערכו בבית הכנסת שעל הציון הקדוש. וכה הם כותבים במכתבם אל הגאון רבי חיים חזקיהו מדיני זצ"ל, בעל 'שדי חמד' (מערכת ארץ ישראל, אות ו):

"והנה במקום מצבת רמב"ה ייסדו שם בעה"י בית הכנסת ובית המדרש ולומדים שם בקבע בשם כל ישראל המחזיקים בידי לומדי התורה. ומאת ה' היתה זאת, חנוכה הבית המקודש בית הכנסת ובית המדרש הנ"ל היא היתה ביום 'פסח קטן', והיה אסיפה גדולה דקרו ותנו בתורתו של רבי מאיר בעל הנס, ואחרי כן היה ששון ושמחה עד להפליא, וענו כולם ואמרו כן נעשה ביום זה בכל שנה (לזכר חנוכה הבית).

ניצוצות
מגזין הלב לכל המשפחה

מוקד המבצעים
למצטרפים חדשים:
02-623-1218

רבי נחמן יעניק לך ולילדים שלך, חוזק נפשי והעצמה...